

Anonimizuota versija

Vertimas C-554/19 – 1

Byla C-554/19

Prašymas priimti prejudicinį sprendimą

Gavimo data:

2019 m. liepos 18 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Amtsgericht Kehl (Vokietija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2019 m. birželio 28 d.

Pareiškėja:

Staatsanwaltschaft Offenburg (Vokietija)

Kaltinamasis:

FU

<...>

Amtsgericht Kehl

Nutartis

Baudžiamojoje byloje, iškeltoje

FU,
<...>

dėl tyčinio vairavimo neturint teisės vairuoti

Amtsgericht Kehl (Kėlio apylinkės teismas) <...> 2019 m. birželio 28 d. nutarė:

I. Pagal SESV 267 straipsnio pirmos pastraipos a punktą ir antrą pastraipą pateikti Europos Sąjungos Teisingumo Teismui šiuos klausimus prejudiciniam sprendimui priimti:

1. Ar SESV 67 straipsnio 2 dalį ir 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/399 dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) 22 ir 23 straipsnius reikia aiškinti taip, kad jiems prieštarauja nacionalinės teisės nuostata, kuria, siekiant užkirsti kelią ar sustabdyti neteisėtą patekimą į atitinkamos valstybės narės teritoriją ar buvimą joje arba užkirsti kelią tam tikriems nusikaltimams, keliantiems pavojų sienų saugumui, atitinkamos valstybės narės policijos pareigūnams suteikiamas įgaliojimas tos valstybės narės ir valstybių, kurios yra 1990 m. birželio 19 d. Šengene (Liuksemburgas) pasirašytos Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, šalys, (**orig. p. 2**) pasienio 30 km ruože nustatyti kiekvieno asmens tapatybę, neatsižvelgiant į jo elgesį ar ypatingų aplinkybių buvimą, kai ši teisės nuostata ministro įsakymu papildyta taip:

„a) Tarpvalstybinis nusikalstamumas yra dinamiško pobūdžio (nusikaltimai daromi įvairiu laiku, įvairiose vietose ir naudojant įvairias transporto priemones) ir todėl kovai su juo policija privalo turėti lanksčius įgaliojimus. Naudojantis pirmiau minėtu įgaliojimu, galiausiai siekiama užkardyti ar sustabdyti tarpvalstybinį nusikalstamumą;

b) Kontrolės priemonės privalo būti taikomos griežtai laikantis pirmiau minėtų Šengeno sienų kodekso 21 straipsnio a punkto reikalavimų. Jos turi būti parengtos taip, kad aiškiai skirtųsi nuo sistemingų asmenų patikrinimų kertant išorės sienas ir nebūtų lygiavertės patikrinimams kertant sieną. Vykdamas šias kontrolės priemones, savo ruožtu privalo būti vadovaujamas reikalavimais, užtikrinančiais, kad pagal savo išsamumą ir dažnumą šios priemonės neprilygtų patikrinimams kertant sieną.

c) Šie reikalavimai yra tokie:

Kontrolės priemonės negali būti suplanuotos ilgam laikui – jos turi būti vykdomos nereguliariai, skirtingu laiku, skirtingose vietose ir atsitiktine tvarka, atsižvelgiant į keliaujančiųjų srautą.

Kontrolės priemonių imamasi ne vien tuo pagrindu, kad asmuo kirto sieną. Kontrolės priemonės vykdomos remiantis nuolat atnaujinamais faktiniais duomenimis ir (arba) (pasienio) policijos patirtimi, kuriuos federalinės policijos tarnybos kaupia remdamosi savo pačių gauta ar kitų institucijų pateikta faktine informacija. Todėl bendra arba konkreti policijos informacija ir (arba) patirtis apie tarpvalstybinį nusikalstamumą, pavyzdžiui,

apie dažnai naudojamas transporto priemones ir kelius bei apie tam tikrą elgesį, taip pat iš nuosavų šaltinių ar kitų institucijų gautos informacijos apie tarpvalstybinį nusikalstamumą analizė yra policijos priemonių vykdymo pagrindas, lemiantis jų intensyvumą ir dažnumą.

Kontrolės priemonėms taikoma nuolatinė administracinė ir techninė priežiūra. Pagrindinės taisyklės įtvirtintos *Gemeinsame Geschäftsordnung der Bundesministerien* (Bendroji federalinių ministerijų darbo tvarka, toliau – GGO) 3 straipsnio 1 dalies ketvirtame sakinyje ir federalinių ministerijų veiklos sričių techninės priežiūros vykdymo principuose. Federalinės policijos srityje šios taisyklės sukonkretintos „Ergänzende Bestimmungen zur Ausübung der Dienst- und Fachaufsicht des BMI über die Bundespolizei“ (Federalinės vidaus reikalų ministerijos vykdomos federalinės policijos administracinės ir techninės priežiūros papildomos nuostatos). *Bundespolizeipräsidium* (Federalinės policijos prezidentas) ir jam pavaldžios institucijos bei tarnybos yra reglamentavusios (**orig. p. 3**) administracinės ir techninės priežiūros vykdymą savo vidaus darbo organizavimo planuose ir perkėlusios jį į savo koncepcijas.

d) Siekiant išvengti kontrolės dubliavimo, kontrolės priemonės, kiek tai įmanoma, turi būti derinamos su kitomis institucijomis arba vykdomos bendradarbiaujant su jomis.“?

2. Ar Europos Sąjungos teisė, visų pirma <...> ESS 4 straipsnio 3 dalies antrą pastraipą, SESV 197 straipsnio 1 dalį ir SESV 291 straipsnio 1 dalį, reikia aiškinti taip, kad besąlygiškai arba pasvėrus baudžiamojo persekiojimo interesą ir įtariamojo interesus yra draudžiama baudžiamojoje byloje naudoti duomenis ar įrodymus, kai jie yra gauti policijai atlikus įtariamojo patikrinimą, kuris prieštarauja SESV 67 straipsnio 2 daliai arba 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/399 dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso (Šengeno sienų kodeksas) 22 ir 23 straipsniams?

II. Sustabdyti bylos nagrinėjimą, kol bus priimtas Europos Sąjungos Teisingumo Teismo prejudicinis sprendimas.

Motyvai:

I.

Amtsgericht Kehl (Kėlio apylinkės teismas) baudžiamųjų bylų teisėjas (toliau – teismas) turi priimti sprendimą dėl *Staatsanwaltschaft Offenburg* (Ofenburgo prokuratūra) prašymo baudžiamuoju įsakymu skirti kaltinamajam baudą dėl tyčinio vairavimo neturint teisės vairuoti.

1. Remiantis atliktu tyrimu, byloje dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą reikia remtis šiomis faktinėmis aplinkybėmis:

Kaltinamasis, Prancūzijos Respublikos pilietis, kurio gyvenamoji vieta yra Prancūzijoje, 2018 m. liepos 20 d. apie 3:20 val. lengvuju automobiliu važiuo Straßburger Straße, 77694 Kėlis (Vokietija) <...>, nepaisydamas to, kad, kaip jis ir pats žinojo, neturėjo vairuotojo pažymėjimo. (**orig. p. 4**)

Per Federalinės policijos atliktą patikrinimą kaltinamasis, į Vokietijos teritoriją įvažiuavęs iš Prancūzijos Kėlių ir Strasbūrą jungiančiu Europos tiltu, buvo identifikuotas kaip transporto priemonės vairuotojas. Per patikrinimą paaiškėjo, kad jis neturi teisės vairuoti.

Kaip surašytame akte pažymėjo policija, kaltinamasis buvo patikrintas remiantis *Bundespolizeigesetz* (Federalinės policijos įstatymas, toliau – *BPolG*) 23 straipsnio 1 dalies 3 punktu, siekiant užkardyti ar sustabdyti nelegalią migraciją bei <...> siekiant [kovoti] su tarpvalstybinio nusikalstamumu pagal *BPolG* 12 straipsnio 1 dalies 1–4 punktus. Toliau policijos surašytame akte yra tik pridurta, kad atliktas patikrinimas buvo „atsitiktine tvarka įvykdyta, nereguliari ir ne ilgam laikui suplanuota priemonė“. Tuo metu, kai buvo atliktas patikrinimas, laikina sienų kontrolė pagal Šengeno sienų kodekso II skyriaus [III antraštinę dalį] šiame pasienio ruože nebuvo taikoma.

2. Už nusikalstamą veiką būtų [baudžiama] kaip už tyčinį transporto priemonės vairavimą neturint teisės vairuoti, numatyta *Straßenverkehrsgesetz* (Kelių eismo įstatymas) 21 straipsnio 1 dalies 1 punkte, pagal kurį už šį baudžiamąjį nusižengimą gali būti skirta laisvės atėmimo bausmė iki vienerių metų arba nuo penkių iki 360 darbo dienų užmokesčio dydžio bauda.
3. Prokuratūra prašo skirti kaltinamajam 30 darbo dienų užmokesčio (vienos dienos užmokestis yra 30 EUR) dydžio baudą.

II.

Teismas mano, kad, siekiant priimti sprendimą dėl baudžiamojo įsakymo, reikia atsakyti į prejudicinius klausimus. Todėl, remdamasis SESV 267 straipsnio pirmos pastraipos a punktu ir antra pastraipa, jis pateikia šiuos klausimus Europos Sąjungos Teisingumo Teismui (toliau – Teisingumo Teismas) prejudiciniam sprendimui priimti.

Priimdamas sprendimą dėl prašomo baudžiamojo įsakymo teismas turi patikrinti, ar kaltinamojo įtarimas padarius veiką yra pakankamas. Tam reikia, kad nuteisimas remiantis turimais įrodymais būtų tikėtinas. Šiuo klausimu reikia atsižvelgti į tai, kad neteisėtai gautam įrodymui gali būti taikomas naudojimo draudimas. Nagrinėjamu atveju išvada, kad kaltinamasis vairavo lengvąjį automobilį, grindžiama federalinės policijos atliktu patikrinimu. Kaltinamojo atžvilgiu nebūtų pakankamo įtarimo padarius veiką, [jei] patikrinimas būtų buvęs neteisėtas, ir todėl jo metu gautus duomenis ir įrodymus būtų draudžiama naudoti baudžiamojoje byloje. (**orig. p. 5**)

1. Dėl pirmojo prejudicinio klausimo
 - a. 2017 m. birželio 21 d. sprendime (<...>A, C-9/16, ECLI:EU:C:2017:483) Teisingumo Teismas dėl *BPolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkto nusprendė, kad SESV 67 straipsnio 2 dalis ir 2006 m. kovo 15 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (EB) Nr. 562/2006, nustatančio taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Bendrijos kodeksą (Šengeno sienų kodeksas), iš dalies pakeisto 2013 m. birželio 26 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (ES) Nr. 610/2013, 20 ir 21 straipsniai (šiuo metu pakeisti 2016 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) 2016/399 dėl taisyklių, reglamentuojančių asmenų judėjimą per sienas, Sąjungos kodekso 22 ir 23 straipsniais) turi būti aiškinami kaip draudžiantys nacionalinės teisės aktus, pagal kuriuos, siekiant užkardyti ar sustabdyti neteisėtą patekimą į atitinkamos valstybės narės teritoriją ar buvimą joje arba užkirsti kelią konkreitiems nusikaltimams, keliantiems pavojų sienų saugumui, valstybės narės policijos pareigūnai įgaliojami tos valstybės narės ir kitų valstybių, kurios yra 1990 m. birželio 19 d. Šengene (Liuksemburgas) pasirašytos Konvencijos dėl Šengeno susitarimo, 1985 m. birželio 14 d. sudaryto tarp Beniliukso ekonominės sąjungos valstybių, Vokietijos Federacinės Respublikos ir Prancūzijos Respublikos Vyriausybių dėl laipsniško jų bendrų sienų kontrolės panaikinimo, įgyvendinimo šalyse, pasienio 30 km ruože nustatyti kiekvieno asmens tapatybę, neatsižvelgiant į jo elgesį ar ypatingų aplinkybių buvimą, nebent šiuose aktuose numatytas šių įgaliojimų reglamentavimas, būtinas siekiant užtikrinti, kad praktinis naudojimas jais nesukeltų patikrinimams kertant sieną lygiavertės poveikio.
 - b. Patikslindama federalinės policijos *BPolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatytų įgaliojimų nustatyti asmenų tapatybę pasienio ruožuose taikymą, *Bundesministerium des Inneren* (Federalinė vidaus reikalų ministerija) 2016 m. kovo 7 d. priėmė įsakymą (*Gemeinsames Ministerialblatt*, GMBL, 2016, 10 numeris, p. 203; toliau – ministro įsakymas). Šiame įsakyme nustatyta:
 - a) Tarpvalstybinis nusikalstamumas yra dinamiško pobūdžio (nusikaltimai daromi įvairiu laiku, įvairiose vietose ir naudojant įvairias transporto priemones) ir todėl kovai su juo policija privalo turėti lanksčius įgaliojimus. Naudojantis pirmiau minėtu įgaliojimu, galiausiai siekiama užkardyti ar sustabdyti tarpvalstybinį nusikalstamumą;
 - b) Kontrolės priemonės privalo būti taikomos griežtai laikantis pirmiau minėtų Šengeno sienų kodekso 21 straipsnio a punkto reikalavimų. Jos turi (**orig. p. 6**) būti parengtos taip, kad aiškiai skirtųsi nuo sistemingų asmenų patikrinimų kertant išorės sienas ir nebūtų lygiavertės patikrinimams kertant sieną. Vykdamas šias kontrolės priemones, savo ruožtu privalo būti vadovaujamas reikalavimais, užtikrinančiais, kad pagal savo išsamumą ir dažnumą šios priemonės neprilygtų patikrinimams kertant sieną.

c) Šie reikalavimai yra tokie:

Kontrolės priemonės negali būti suplanuotos ilgam laikui – jos turi būti vykdomos nereguliariai, skirtingu laiku, skirtingose vietose ir atsitiktine tvarka, atsižvelgiant į keliaujančiųjų srautą.

Kontrolės priemonių imamasi ne vien tuo pagrindu, kad asmuo kirto sieną. Kontrolės priemonės vykdomos remiantis nuolat atnaujinamais faktiniais duomenimis ir (arba) (pasienio) policijos patirtimi, kuriuos federalinės policijos tarnybos kaupia remdamosi savo pačių gauta ar kitų institucijų pateikta faktine informacija. Todėl bendra arba konkreti policijos informacija ir (arba) patirtis apie tarpvalstybinį nusikalstamumą, pavyzdžiui, apie dažnai naudojamas transporto priemones ir kelius bei apie tam tikrą elgesį, taip pat iš nuosavų šaltinių ar kitų institucijų gautos informacijos apie tarpvalstybinį nusikalstamumą analizė yra policijos priemonių vykdymo pagrindas, lemiantis jų intensyvumą ir dažnumą.

Kontrolės priemonėms taikoma nuolatinė administracinė ir techninė priežiūra. Pagrindinės taisyklės įtvirtintos *Gemeinsame Geschäftsordnung der Bundesministerien* (Bendroji federalinių ministerijų darbo tvarka, toliau – GGO) 3 straipsnio 1 dalies ketvirtame sakinyje ir federalinių ministerijų veiklos sričių techninės priežiūros vykdymo principuose. Federalinės policijos srityje šios taisyklės sukonkretintos „Ergänzende Bestimmungen zur Ausübung der Dienst- und Fachaufsicht des BMI über die Bundespolizei“ (Federalinės vidaus reikalų ministerijos vykdomos federalinės policijos administracinės ir techninės priežiūros papildomos nuostatos). *Bundespolizeipräsidium* (Federalinės policijos prezidiumas) ir jam pavaldžios institucijos bei tarnybos yra reglamentavusios administracinės ir techninės priežiūros vykdymą savo vidaus darbo organizavimo planuose ir perkėlusios jį į savo koncepcijas.

d) Siekiant išvengti kontrolės dubliavimo, kontrolės priemonės, kiek tai įmanoma, turi būti derinamos su kitomis institucijomis arba vykdomos bendradarbiaujant su jomis.“

c. Vokietijos jurisprudencijoje nesutariama, ar ministro įsakymas atitinka Teisingumo Teismo teisiniam pagrindui nustatytus reikalavimus <...>.

Teismas taip pat abejoja, ar šis įsakymas tinkamai sukonkretina *BPolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatytus įgaliojimus <...>. Tiesa, pripažintina, kad pagal ministro įsakymą iš esmės yra leidžiama teismams peržiūrėti patikrinimų praktiką ir todėl jis, ko gero, atitinka tuos standartus, kurių iš teisinių normų tikisi Teisingumo Teismas. Tačiau įsakyme nenumatyti konkretūs reikalavimai, kurie padėtų nuspręsti, kaip reikia užtikrinti patikrinimų atsitiktine tvarka pobūdį – pavyzdžiui, apribojant jų skaičių <...>.

- d. Gavusi teismo paklausimą, federalinė policija informavo, kad policijos veiksmus, be ministro įsakymo, reglamentuoja ir 2016 m. rugpjūčio mėn. redakcijos vidiniai tarnybiniai nuostatai „BRAS 120“. Tačiau šiuose tarnybiniuose nuostatuose iš esmės tik atkartojamos ministro įsakymo nuostatos ir taip pat nėra numatyta jokių konkrečių taisyklių, kaip patikrinimai turi būti atliekami. Be to, šie tarnybiniai nuostatai nėra prieinami viešai, todėl jie neatitinka minimalių teisės akto, kuris gali būti Teisingumo Teismo reikalaujamas teisinis pagrindas, reikalavimų <...>.
- e. Tas pat pasakytina apie planuojant patruliavimą pasitelkiamas periodines nereguliarios migracijos ir neteisėto asmenų gabenimo padėties apžvalgas. Teismas gali tik spėti, kad tai yra ministro įsakyme minimi „nuolat atnaujinami faktiniai duomenys“. Taip pat reikia pažymėti, kad šios padėties apžvalgos, kuriomis siekiama pagrįsti išimtinį patikrinimų pobūdį, akivaizdžiai iš esmės remiasi duomenimis, gautais atliekant pačius *BPolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatytus patikrinimus.
- f. Tiek, kiek Teisingumo Teismo sprendime minimas *BPolG* 15 straipsnis, kuriame nustatyta, kad iš kelių galimų ir tinkamų priemonių būtina pasirinkti tą, kuri, kiek galima numatyti, mažiausiai suvaržys pavienį asmenį ir visuomenę (1 dalis), kad priemonė (**orig. p. 8**) negali sukelti neigiamo poveikio, kuris akivaizdžiai yra neproporcingas siekiamam tikslui (2 dalis), ir kad priemonė yra leistina tik tol, kol bus pasiektas jos tikslas arba kol paaškės, jog jis negali būti pasiektas (3 dalis), ši norma negali būti būtinu teisiniu pagrindu – net ir jei ji siejama su 2016 m. kovo 7 d. ministro įsakymu. Juk *BPolG* 15 straipsnyje yra tik perteiktas įstatymu suformuluotas principas, kad valstybės veiksmai kiekvienu konkrečiu atveju turi būti proporcingi. Šis straipsnis negali užkirsti kelio tam, kad policijos praktika taikant *BPolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punktą, visų pirma dėl „sudėties efektų“, už konkretaus atvejo ribų neprilygtų patikrinimams kertant sieną <...>.
2. Dėl antrojo prejudicinio klausimo:
- a. Vokietijos baudžiamojoje teisėje nėra bendrojo draudimo naudoti įrodymą, jei šis įrodymas buvo gautas neteisėtai. Be kelių specialiųjų įstatymų nuostatų, kuriose aiškiai numatytas naudojimo draudimas <...>, netinkamai surinkus įrodymus ne visuomet draudžiama juos naudoti <...>. Veikiau pagal suformuotą *Bundesverfassungsgericht* (Federacinis Konstitucinis Teismas) ir *Bundesgerichtshof* (Aukščiausiasis Federacinis Teismas) jurisprudenciją reikia atlikti visų reikšmingų konkretaus atvejo aspektų ir prieštaringų interesų palyginimą, konkrečiai, Vokietijos baudžiamosios teisės principo, kad teismas turi nustatyti tiesą ir šiuo tikslu įrodymų rinkimas *ex officio* turi apimti visas faktines aplinkybes ir įrodymus, ir asmens, kuris nukentėjo dėl neteisėtos priemonės, individualių interesų <...>. Įrodymų naudojimo draudimas yra pagrindimo reikalaujanti išimtis; jis turėtų būti taikomas bent tuomet, kai sunkiai, sąmoningai arba savivaliaujant pažeidžiamas procesas,

t. y. planingai arba sistemingai nesilaikoma pagrindinių garantijų <...>. Ši jurisprudencija iš principo yra suderinama su Europos žmogaus teisių konvencija, visų pirma su jos 6 straipsniu <...>. Jurisprudencijoje nustatytas normos ir išimties santykis iš dalies kritikuojamas teisinėje literatūroje, kur, priešingai, reikalaujama įrodymų naudojimo draudimo kaip normos ir specialaus pagrindimo naudojant (**orig. p. 9**) neteisėtu tapusį įrodymą <...>.

Vadovaujantis pirmiau minėta aukštesniųjų teismų jurisprudencija, teismo nagrinėjamoje byloje nebūtų draudžiama naudoti patikrinus kaltinamąjį gautus duomenis kaip įrodymus dėl to, kad renkant įrodymus buvo pažeista Europos Sąjungos teisė, net jei, kaip antai nagrinėjamu atveju, tai tėra smulkus nusikaltimas. Juk atitinkamo asmens teisės, kitaip nei, pavyzdžiui, būsto kratos atveju, suvaržomos nedaug.

- b. Tačiau jei kaltinamojo patikrinimas pažeidžia Europos Sąjungos teisės reikalavimus ir todėl buvo neteisėtas, kyla su veiksmingu Europos Sąjungos teisės įgyvendinimu ir vienodu jos taikymu visoje Sąjungoje, ypač atsižvelgiant į kitose valstybėse narėse galbūt griežčiau reglamentuojamą neteisėtai gautų įrodymų naudojimą, susijęs klausimas, ar Europos Sąjungos teisėje reikalaujama, kad pažeidžiant Europos Sąjungos teisę gautus duomenis ir įrodymus būtų besąlygiškai draudžiama naudoti baudžiamojame byloje ar bent jau vertinant galimybę juos naudoti būtų privaloma tinkamai atsižvelgti į Europos Sąjungos interesus; tai reikštų, kad bent jau smulkių nusikaltimų atvejais valstybės interesas vykdyti baudžiamąjį persekiojimą turi būti antraeilis.

Teismo žiniomis, Teisingumo Teismas dar apskritai nėra atsakęs į šį klausimą. Tačiau, pavyzdžiui, [2003 m. balandžio 10 d. Teisingumo Teismo Sprendimas *Steffensen* (C-276/01, EU:C:2003:228)] <...> liudija, kad vadovaujantis veiksmingumo principu Europos Sąjungos teisė gali turėti tokios įtakos įrodymų rinkimo ir naudojimo teisei ir praktikai valstybėje narėje. Teismo supratimu, Teisingumo Teismas byloje [*Steffensen*, C-276/01] <...> paneigė, kad tiesiogiai iš Europos Sąjungos teisės kyla draudimas naudoti įrodymus, tačiau nusprendė, kad nacionalinis teismas, laikydamasis rungimosi ir teisingo bylos nagrinėjimo principo ir remdamasis nacionalinės teisės normomis, privalo nustatyti, kokius faktus jis laiko įrodytais ir sudarančiais jo sprendimo pagrindą.

Tačiau, kitaip nei šioje teismo nagrinėjamoje byloje, byloje [*Steffensen*, C-276/01] nebuvo kvestionuojamas bendras veiksmingas Europos Sąjungos teisės įgyvendinimas, ypač vienoje iš pagrindinių Europos Sąjungos politikos sričių. Juk (**orig. p. 10**) federalinė policija tokius patikrinimus, kaip antai nagrinėjamas šioje byloje, vykdo ne kartas nuo karto, o labai dažnai. Kaip teigiama Federalinė vyriausybė Vokietijos Bundestago nariams pateiktame atsakyme, remiantis *BPolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punktu visoje Vokietijos teritorijoje 2016 m. buvo atlikti 1 475 499 patikrinimai, 2017 m. – 1 730 499 ir 2018 m. – 1 604 184 <...>.

Pažymėtina, kad, ko gero, labai nedaugelis policijos patikrintų asmenų išreiškia policijai savo abejones dėl patikrinimo teisėtumo ar kreipiasi dėl jų į teismą. Kaip nurodyta tame pačiame Federalinės vyriausybės atsakyme parlamentarams, laikotarpiu nuo 2017 m. sausio 1 d. iki 2018 m. balandžio 30 d. buvo pateikti iš viso 28 skundai, laikotarpiu nuo 2018 m. sausio 1 d. iki 2019 m. balandžio 30 d. – iš viso 58 skundai; tuo metu, kai buvo pateiktas atsakymas, visoje Vokietijoje dėl to vyko keturi ir atitinkamai trys teismo procesai. Bet prašymą priimti prejudicinį sprendimą teikiančiam teismui, į kurio jurisdikciją patenka apie 50 km federalinės sienos, nuo 2018 m. rugsėjo dėl smulkių nusikaltimų buvo pateiktos nagrinėti mažiausiai 22 panašios baudžiamosios bylos, kuriose duomenys ar įrodymai gauti atlikus *BPolG* 23 straipsnio 1 dalies 3 punkte numatytą patikrinimą, po kurio tik ir buvo pradėtas baudžiamasis procesas. Manytina, kad kompetentinga prokuratūra nemažai tokių bylų įvairiais pagrindais nutraukė po to, kai buvo užbaigtas ikiteisminis tyrimas.

III.

Teismas, remdamasis Europos Sąjungos Teisingumo Teismo procedūros reglamento 95 straipsnio 2 dalimi, Teisingumo Teismo prašo neatskleisti pagrindinės bylos kaltinamojo tapatybės.

<...>